

uden Hensyn til, hvad de sidde der for. Med Hensyn til de legemlige Straffe, som kunne anvendes i Strafanstalter og Fængsler, kommer det jo heller aldeles ikke i Betragtning, hvad den paagældende har begaaet, der spørges kun om hans Forhold over for Disciplinen i Anstalten.

Naar derimod Spørgsmaalet bliver om legemlig Revselse for voksne myndige Mænd, da vil jeg ikke kunne stemme derfor. Min Hovedgrund dertil er, at jeg betragter det som en nedværdigende Behandling af Mennesker, som en Behandling, der ikke længere kan antages at stemme med Nutidens Kulturstandpunkt, allermindst i Samfund, der i Henseende til Kultur staar paa et lignende Trin som det danske. Det er, tror jeg, en Opfattelse, som sejrrikt har banet sig Vej i Verden. Gaa vi en 50—60 Aar tilbage, ville vi i mangfoldige Straffelove i ellers civiliserede Lande finde, at Pryglestraffen spillede en stor Rolle. Det var f. Eks. Tilfældet i en Mængde af de baade mindre og større tyske Stater, og det har ogsaa været Tilfældet i vort Naboland Sverige, men i alle disse Lande er i Løbet af de sidste halvthundrede Aar denne Straf fuldstændig forsvunden af Lovgivningen. Næsten overalt er der affattet ny Kodifikation af Strafferetten, og de have alle fejlet Legemsstraffen ud. I Tyskland var den saaledes forsvunden, allerede før Rigsstraffelovbogen kom, nemlig gennem de i de enkelte Stater vedtagne Straffelove, som jo navnlig stamme fra Tiden fra 1848 og til op i 60'erne. I Sverige er den fuldstændig afskaffet ved den svenske Straffelov af 1864. Her i Danmark er den som bekendt ogsaa bortfalden ved Straffeloven af 1866 undtagen over for unge Mennesker og Børn. Naar man kaster et Blik paa Motiverne til denne Straffelov, finder man, at man den Gang betragtede det som et Spørgsmaal, der slet ikke var værd at diskutere. Man indleder blot med at sige ganske i Almindelighed, at denne Kommission saavel som dens Forgængere ikke finder Anledning til at bibeholde eller optage legemlige Straffe, og man betegner de Tilfælde, hvor de fremdeles anvendes i Straffeloven, som rene Undtagelser. Paa samme Maade som det er gaaet med de civile Love, er det jo gaaet med de militære. I de militære Straffelove spillede, som alle vide, Prygl tidligere en meget stor Rolle, men i de nyere Love paa dette Omraade er den nævnte Straf saa godt som fuldstændig forsvunden i alle Lande, der kunne kalde sig civiliserede, og det er jo ogsaa Til-

fældet hos os. Denne Pryglestraffens Forsvinden hos os. Denne Pryglestraffens Forsvinden baade fra de militære og civile Love tror jeg ikke saa meget skriver sig fra Overvejelser om Nytten eller Ikke-Nytten af den, men fra det Hensyn, som jeg før tillod mig at nævne. Man betragter Prygl som en nedværdigende Behandling, som Staten ikke bør byde voksne Mennesker. Hvad de militære Love angaa, bemærkede jo netop det 4de kongevalgte Medlem (Steffensen), som vel er den Mand her i Landet, der bedst kender til dem, at Pryglestraffens Evne til at kunne vænne Folk af med forskellige Uvaner, vel egentlig ikke var det, man tvivlede om, tværtimod, jeg synes snarere, hans Udtalelser gik i den Retning, at det var man overbevist om, men dog afskaffede man den. Jeg tror derfor, at det er en Følelse, der har gjort sig gældende i alle civiliserede Samfund, som har været Hovedgrunden til, at man er kommen bort fra denne Straf. I ingen af de Stater, hvor man er kommen bort fra den, har man senere genindført den. Det eneste Tilfælde, som kan anføres i modsat Retning, er jo England, hvor den er bleven genindført for visse grove Forseelser, nemlig Røveri forbundet med livsfarligt Overfald. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Det har været drøftet saa meget i det andet Ting. Det er jo bekendt nok, at der i England selv er meget forskellige Meninger om, hvorvidt Straffen har været hensigtsmæssig eller ej, og om den overhovedet har nyttet. Sikker er det i hvert Fald, at for saadanne Forseelser som dem, der her omtales, anvender man ikke Pryglestraffen i England. Og jeg føler mig overbevist om, at ingen engelsk Regering vil kunne føre den igennem i Parlamentet paa dette Omraade. Jeg gaar nemlig ud fra, at Lovforslaget, naar Talen er om Voldsforbrydelser osv., kun sigter til Straffelovens §§ 200—203, og ikke til andre Forbrydelser, der kunne være kombinerede med Vold, f. Eks. Voldtægt og Røveri. Men naar det er Tilfældet, blive de Forbrydelser, som ved dette Lovforslag inddrages under Pryglestraffen, ikke de grovere; det bliver tværtimod Forbrydelser, som efter Straffelovens hele System kun kunne henregnes til de mindre graverende. Jeg for min Part vilde ikke kunne stemme for § 2, for saa vidt den handler om Pryglestraf, selv om jeg troede paa, at det kunde nytte noget, fordi jeg som sagt mener, at Nytten eller Hensigtsmæssigheden ikke er det, det kommer an paa